

Oslo Vestre Frikirke

Der jord og himmel møtes

Redaktøren har ordet

Gudstjenesten er det viktigste møtestedet for kristne. Den er stedet der de kristne blir synlig som en menighet – et fellesskap av mennesker som deler troen på Gud, og Jesu Kristi oppstandelse. Den er et sted der mennesker møter hverandre, og sammen trer frem for Gud.

Å oppgi menighetsfellesskapet – gudstjenesten – kan tappe deg som kristen, er noe Judith Anne Kokkinn er inne på i sin tekst i denne utgaven, som nettopp har gudstjenesten som tema. Hver og en av oss har dessuten et ansvar for å bidra til å bygge opp menighetsfellesskapet, som Elisabeth Sæverås skriver om i andakten.

I dette nummeret kan du også bli mer kjent med Andreas Lund, som hadde en viktig rolle i etableringen av både Østre og Vestre Frikirke, og med Florence Nightingale, grunnleggeren av den moderne sykepleie. Og som alltid har vi med noen glimt av alt det som rører seg av aktiviteter i kirken vår.

God lesning!

Rune M. Akselsen

Innhold

Hvem var Florence Nightingale?	Side 4-5
Lys våkne i kirken	Side 6
Hva skjer spesielt for ungdom i Vestre våren 2018?	Side 7
Hva skjer spesielt for barna i Vestre våren 2018?	Side 8
Hold på den gode vane	Side 9
Fra eldsterådslederen	Side 10
Støtte til barn og unge i Latvia	Side 11
Havnearbeideren som bygde kirker	Side 12-14
Hva har menighetsstyret vært opptatt av siden sist?	Side 15
Økonomi	Side 16
«La alt tjene til å bygge opp»	Side 17
«Strømninger» i nettutgaven til Vårt land.	Side 18
Fra Frikirkens hovedkontor	Side 18
Program for våren 2018	Side 19

Oslo Vestre Frikirke ligger sentralt ved rundkjøringen på Bislett.

Du finner også informasjon om våre aktiviteter på:

www.vestrefrikirke.no

facebook.com/oslo-kirke

For kontakt med administrasjonen: post@vestrefrikirke.no

For kontakt med eldsterådet: eldsteraadet@vestrefrikirke.no

For kontakt med menighetsstyret: menighetsstyret@vestrefrikirke.no

Telefonnummeret til kirken er 22 46 77 43

Å drifte en menighet med mange aktiviteter og et stort bygg koster penger. Vi trenger hjelp til å dekke disse kostnadene. Vil du støtte med en engangssum eller et fast beløp, er vårt kontonummer 3000 15 39813. Du kan også Vippsse til nr 15103 Oslo Vestre Frikirke

Hvem var Florence Nightingale?

Tekst: Jan Olav Høgetveit

Foto: Wikimedia Commons

I min jakt etter personer som har satt spor etter seg, ser jeg at jeg med rette kan anklages for å være kjønnsvridd, alle eksemplene har vært menn. I frykt for å bli stemplet som mannssjåvinist, og bli kastet ut av menighetsbladets redaktør, kan jeg derfor presentere denne utgaves hovedperson, Florence Nightingale, kjent som «the lady of the lamp». Fram til år 2002 var Florence Nightingale den eneste kvinne som hadde blitt trykket på britiske pengesedler, hun blir hyllet som den moderne sykepleiers mor, og hun har en mytisk aura rundt seg, som den dag i dag lever

i beste velgående. Men la oss stille spørsmålet vi alltid gjør i denne spalten, hvem var hun egentlig?

Kvelt av datidens kvinnesyn

Florence ble født i byen ved samme navn i 1820. Hun nøt godt av å ha en far som ivret for at kvinner skulle utdanne seg og fikk en manns utdanning, men hun var hemmet av datidens snevre rammer for middelklassekvinnen. Familie, barn, hus og mat var det eneste en kvinne skulle drive med, og unge Florence holdt på å gå på vegg. «Mitt nåværende liv er selvmord» sa hun da hun var 30 år. Hun mente at Gud ville hun skulle gjøre noe annet i livet, sa nei til et smigrende frieri, begynte som leder for et kvinnesykehus i Harley street og pakket sakene og stakk til Krim da sjansen bød seg i 1854. Krigsminister Herbert ville da introdusere 38 kvinnelige sykepassere i den pågående Krimkrigen på grunn av skrekkrapporter om hvordan sårede soldater ble behandlet ved britiske militærsykehus.

En uventet fiasko

Å si at den slanke, vakre og sjarmerende Florence Nightingale var en umiddelbar suksess i saniteten på Krim, er i beste fall å overdrive. Tallenes brutale tale viser at sykehuset hun ledet ikke hadde fallende dødsrate, men tvert imot stigende det første året. Faktisk ble dødeligheten så høy at det ikke fantes noen dødeligere sykehus i øst på denne tiden. Årsaken var stort sett dårlig hygiene. Under den første vinteren døde 4 077 soldater her. 10 ganger så mange døde av infeksjonssykdommer som av skader fra krigen. Nightingale-forskeren, Hugh Small, sier det så sterkt som at Florence styrte en dødsleir. Florence hjalp soldatene med renere omgivelser og komfort, men hun reddet ikke livet deres. Det var det en sanitærkommisjon som gjorde da de fikk utbedret ventilasjon, kloakk og trangboddhet som igjen gjorde at dødeligheten sank dramatisk.

Betydning

Dette var en vekker for unge Florence, men hun evaluerte sine egne handlinger og tok konsekvensen og handlet umiddelbart. Fra dette punktet fremmet hun budskapet om frisk luft, renset avløp og folkehelse resten av livet. Resultatene herfra og ut er

overbevisende, Dødeligheten sank betydelig både i hæren og på sykehusene der hun fikk innpass. Florence er et godt eksempel på at det er handlingen som betyr noe, selv om det gikk helt galt til å begynne med. Hun var også flink til å benytte narrativet (historien) med «The lady with the lamp» i det bestes tjeneste. Benjamin Jowett fra Oxford College skrev et brev til Florence i 1879: «*Det var mange romantiske følelser rundt deg da du kom hjem fra Krim. Og nå arbeider du i stillhet, og ingen vet hvor mange liv som er reddet av dine sykepleiere i sykehus, hvor mange tusen soldater er nå i live på grunn av din omtanke og flid, hvor mange innfødte i India har blitt reddet fra sult, fra energien fra en syk kvinne som knapt kan reise seg fra sengen.*»

Florence ble grunnleggeren av den moderne sykepleie. Knapt noe annet enkeltmenneske har hatt så stor betydning for så mange menneskers liv og helse som Florence Nightingale, på et område som ble betraktet som upassende for en kvinne fra hennes sosiale lag. Da hun fylte 90 år ble hun den første kvinnen til å motta «Order of Merit»-medaljen, en verdig avslutning på en bemerkelsesverdig kvinne som førte et bemerkelsesverdig liv.

Referanser

- BBC, British History, Florence Nightingale: the Lady with the Lamp, by Mark Bostridge
- Florence Nightingale, Avenging Angel by Hugh Small (Constable, 1998)
- As Miss Nightingale Said... edited by Monica Baly (Scutari Press, 1991)
- Ever Yours: Florence Nightingale, selected letters edited by Martha Vicinus and Bea Nergaard (Virago, 1989)
- Florence Nightingale; Reputation and Power by FB Smith (Croom Helm, 1982)
- Florence Nightingale by Cecil Woodham Smith (Constable, 1950)
- The Life of Florence Nightingale by Sir Edward Cook (Macmillan, 1913)

Lys våkne i kirken

Tekst: Johannes M. Akselsen

Rett før jul, den andre helgen i advent, ble det arrangert «Lys Våken» i kirken. Det er et arrangement med overnatting i kirken for barn i alderen 9-13 år. «Lys Våken» markerer starten av et nytt kirkeår, samtidig som det er en feiring av advent.

Vi var 8 barn som møtte opp i kirken lørdag ettermiddag. Det startet med at vi hadde navneleker, slik at vi skulle bli

bedre kjent med hverandre. Så hadde vi lek oppe i kirkesalen, der vi skulle finne nøkkelord om kirken og om advent, som vi snakket om sammen.

Etter dette tok vi soveposene og baggene våre og la det i kirkensalen, der vi skulle sove om natten. Vi slappet av litt før vi spiste deilig pizza. Etter maten begynte vi å forberede oss til gudstjenesten dagen etter, der vi barna skulle delta med ulike oppgaver. Noen skulle lese tekst, andre bønn og alle skulle være med å synge.

Vi var oppe ganske lenge den kvelden, så alle sov veldig godt når vi la oss i kirkesalen. Dagen etter fikk vi god frokost, før vi gjorde de siste forberedelsene til gudstjenesten kl. 11. Det var hyggelig å møte familie og venner igjen på familiegudstjenesten på søndag. Det ble en fin gudstjeneste, og jeg tror vi alle som var med på «Lys Våken» hadde en kjempefin helg i kirken.

Hva skjer spesielt for ungdom i Vestre våren 2018?

«Ung» musikk gudstjenester søndag 15. april kl. 11

Gudstjenesten er selvfølgelig åpne for alle, men innholdet og programmet er dedikert unge og unge voksne. Denne søndagen får vi besøk av «Koralrev», to unge karer som studerer musikk på Viken Folkehøyskole.

Mathias Kråkenes og William Jacobsen spiller orgel og elgitar og står for alt av musikk til gudstjenesten. Duoen rekonstruerer gamle sanger og folketonar, men har også eget låtmateriale.

Harald Schøien taler og Elisabeth Sæverås leder.

Kirkekaffen vil bli ekstra god og det blir søndagsskole for de minste ved Maren og Marie Erland. Notér datoen og ta med deg venner og kjente!

Felles fredagskveld i Østre

Ungdommene i Vestre er invitert til felles fredagskveld med alle ungdommene i Stor-Oslo og Bærum Frikirke.

Fredag 16. mars og 4. mai kl. 19-23 i Østre Frikirke, Lakkegata 47.

For oppdateringer send din mailadresse til menighetsarbeider@vestrefrikirke.no

Hva skjer spesielt for barna i Vestre våren 2018?

Dette er en oversikt over datoer som vi spesielt ønsker at barn og foreldre skal merke seg, slik at flest mulig barn kommer til kirken samtidig.

”Påskeverksted - 17. mars

Lørdag 17. mars 18-20 samles vi i kjelleren av kirka, drikker kakao med krem og lager påskeegg og påskepynt! Alle barn er velkomne, ingen aldersgrense. Dagen etter er det familiegudstjeneste. Kanskje noen vil pynte til denne med det de har laget på verkstedet? Påmelding innen 10.03 til menighetsarbeider@vestrefrikirke.no

Familiegudstjeneste - 18. mars

Søndag 18. mars er det familiegudstjeneste, altså en gudstjeneste der absolutt alle, fra de yngste til de eldste, er samlet hele gudstjenesten. Søndagsskolebarna deltar på gudstjenesten med resten av familien og det vil være litt for enhver alder. Psst, det blir forresten utdeling av gaver til menighetens barn denne dagen, så kom, kom!

Tårnagenthelg - Lørdag 21. april kl. 14.00-18.00 og søndag 22. april kl. 11.00

Lørdag 21. april inviteres alle skolebarn til tårnagenthelg i kirka. Har du lyst til å gå på symboljakt i kirken? Lurer du på hva slags mysterier som skjuler seg? Liker du agentmat? Bli med og finn det ut! Sammen utforsker vi kirken, bibelen og tårnet. Søndag 22. april blir det tårnagentgudstjeneste, oppmøte for barn og eventuelle hjelpere kl. 10.00.

Vi har ikke faste søndagsskolelærere i vårhalvåret 2018, men det er gudstjenester som er spesielt tilrettelagt for barn 18. mars og 22. april, og det vil bli søndagsskole 15. april. På søndager utover dette kan barn som ikke ønsker å delta på gudstjenesten leke eller spille Playstation i kjelleretasjen.”

For oppdateringer send din mailadresse til: menighetsarbeider@vestrefrikirke.no

Hold på den gode vane

Tekst: Judith Anne Kokkinn

Illustrasjon: Jesus i synagogen

I evangeliet etter Lukas kapittel 4, vers 14-30 fortelles det om Jesus da han kom til Nasaret, «hvor han var vokst opp». Helt fra barndommen av, var Jesus vant med å gå i synagogen på sabbaten. Det fortelles om Jesu fromme foreldre, at de trofast holdt fast ved god skikk: De bar frem barnet Jesus i tempelet «for å gjøre med ham som skikk var etter loven». Ved påsketider dro de den lange veien opp til Jerusalem, slik som var vanlig ved høytider.

Nå gikk Jesus altså i synagogen i Nasaret, slik som han hadde gjort sabbat etter sabbat i hele sin oppvekst. Der «sto han opp for å lese for dem». Gudstjenesten i synagogen minnet ganske mye om den norske høymessen uten nattverd. Egentlig har vi grunnstammen til vår høymesse fra den jødiske tradisjonen. Både Jesus og hans apostler var jo jøder. Ved deres gudstjenester leste man fra loven og profetene,

og man sang salmer (fra Salmenes bok). Man bekjente sin tro og ba visse faste bønner, slik som vi gjør i våre kollekter i den alminnelige kirkebønnen.

Men de hadde ingen prest. Den gamle pakts prester var offerprester, og de tjenestegjorde ved tempelet i Jerusalem. Gudstjenesten i synagogen ble ledet av lekmenn. Synagogeforstanderen var nærmest en slags kirketjener. Det var hans oppgave å få tak i noen som kunne forelese skriftene. I blant, men ikke alltid, fulgte undervisning, om det fantes noen som kunne gi den.

Det å lese skriftene krevde stor øvelse. Tekstene var jo på hebraisk, som man ikke talte til vanlig. Det besto bare av konsonanter. Det skulle leses – eller snarere – synges på en høytidelig måte, med bestemt tonefall og aksenter. Hvordan Jesus lærte seg den kunsten vet vi ikke. Noe skyldtes nok hans flittige tempelbesøk og lange erfaring i å lytte til andre. Etter all sannsynlighet hadde han også gått på en eller annen skole.

Det fins en vane som tapper en kristen, og det er å oppgi menighetsfellesskapet – slik som noen har for vane å gjøre. **Også i kjærligheten til gudstjenesten er Jesus vårt forbilde og vår veiviser.**

Etter en andakt av Bo Giertz: Andakt tirsdag etter 1. søndag etter Kristi Åpenbaringsdag. Forkortet og bearbeidet av Judith Anne Kokkinn.

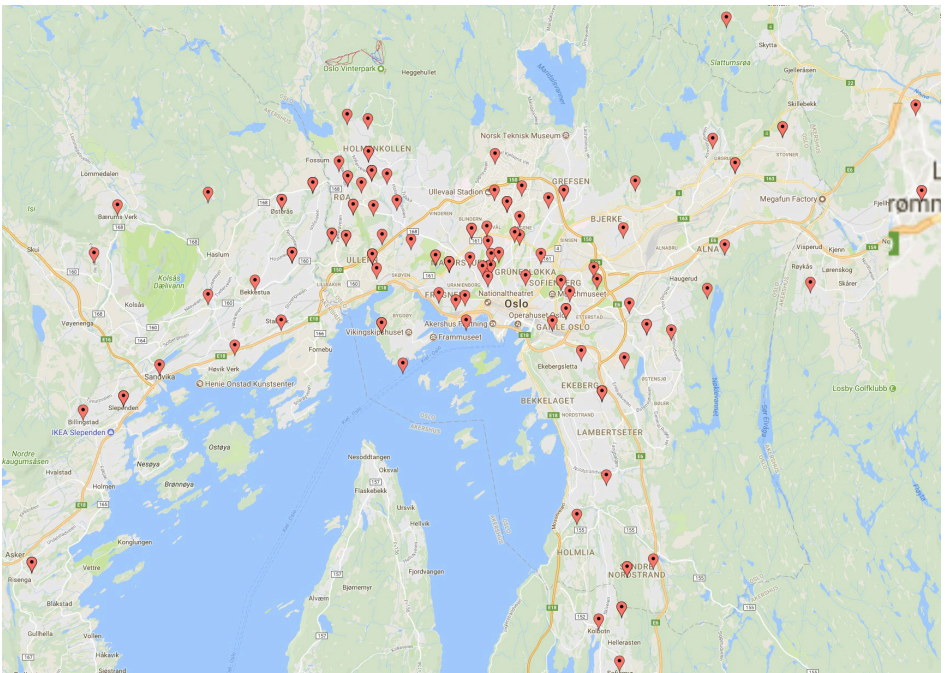
Fra eldsterådslederen

Tekst: Ane L. Tveit, ansvarlig forstander

Gudstjenestene i Vestre er avhengig av frivillig innsats. Ved siden av talere, er det alltid en organist eller musiker, to kirkeverter, en tekstleser og en som leser forbønn ved siden av gudstjenestelederen. Det er viktig at alle som ønsker en levende kirke er med å bidrar inn mot gudstjenestene våre. Det er også mulig å engasjere seg i kirkekaffen og søndagsskolen. Alt dette må til for at vi skal skape et dynamisk fellesskap der ikke noen få må dra lasset for alle. Dette er Frikirken.

Eldsterådet, i samarbeid med menighetsstyret, jobber for at en handlingsplan skal legges fram for diskusjon i menigheten. Vi er opptatt at vi må handle for å skape endring og utvikling. Noen endringer prøves ut og evalueres, og vi vurderer om utprøvingene bør videreføres eller forkastes. Men det er viktig å teste ut, og se hva som skaper positiv utvikling. Uten bevegelse er det ikke liv.

Vi har laget et kart over hvilke bydeler medlemmer med stemmerett bor. Av personvern hensyn er kartet basert på postnummeret, ikke gateadressen. Med dette har vi fått et hjelpemiddel for å forstå medlemmenes reisevei og tidsbruk for å komme til kirken. Dette er med oss i den videre analysen, og viktig når vi sammenligner oss med kirker som oftest har sine medlemmer i nærmiljøet.

Støtte til barn og unge i Latvia

Kollekten som ble samlet inn i Vestre på julaften, gikk denne gang til et humanitært prosjekt i Latvia som Harald Nettet, fra menigheten, i mange år har vært engasjert i. Det dreier seg om støtte til drift av Namins krisesenter for barn i Auce, som ligger 10 mil sørvest for hovedstaden Riga. Prosjektet støttes av Lilleaker Lions.

Det er fortsatt en god del fattigdom i Latvia, og det er mange familier med store barnekull. Fattigdom er ikke bare fravær av penger til det nødvendige. Det fører ofte også med seg utfordringer i livet generelt, og det er lett å falle utenfor.

Det er cirka 90 barn som er registrert ved senteret. De går på vanlig skole og bor hjemme. Etter skoletid går de til senteret hvor de får et varmt måltid. Her får de leksehjelp, omsorg og voksenkontakt,

og stimulering til blant annet å få seg utdanning. På senteret kan de delta i ulike aktiviteter som lek, håndarbeid, musikk og data.

Driften av senteret er basert på frivillig innsats fra lokale pensjonister til det daglige arbeidet. Pr. i dag er det 14 hjelpere som gjør en fantastisk innsats ved senteret. Lilleaker Lions har støttet krisesenteret siden 2006, og i 2016 fikk klubben pris fra latviske myndigheter for sin innsats med senteret. Harald Nettet fikk samtidig ærespris for det humanitære arbeidet han har gjort i Latvia helt siden 1992.

Pengene som ble samlet inn i Vestre, går til innkjøp av mat til de mest trengende av familiene som benytter krisesenteret. Noe av midlene gikk også til å arrangere julefest for barna og de frivillige.

Havnearbeideren som bygde kirker

Tekst: Kjetil Øvensen

På diakonrommet i Vestre henger et maleri av en aldrende mann i staselige klær og kalott. Smilet er godt og vennlig. Hvem var denne mannen?

Da Kristiania frimenighed (nåværende Østre) ble dannet i 1878 og Vestre i 1920, var en mann ved navn Andreas Lund svært sentral. Andreas og hans kone Mina var blant de 108 som meldte seg inn i Kristiania Frimenighed ved oppstart. Raskt ble han valgt til diakon. I 1882 ble han medlem av eldsterådet. I 1920, da Vestre ble dannet, hadde han altså stått i denne tjenesten i 38 år. Fortsatt hadde han krefter til å være eldstebror i den nystartede

menigheten på Bislett, noe han var fram til sin død i 1925.

Andreas Lund er ikke et ubeskrevet blad i frikirkelig sammenheng, men det som nevnes om han er som regel svært kortfattet. I 1992 ble det utgitt en bok med tittelen «Sarita og Johan M. Uglands seilas gjennom livet». Den er skrevet av Lisen Ugland Bergshaven fra Grimstad. Andreas Lund var morfar til Lisen. Helt fram til sin død i mars 2017 var Lisen opptatt av sin morfar og han har fått behørig plass i boken. Mye av det etterfølgende er derfor hentet fra Lisens bok.

Andreas Larsen ble født 19. november 1849 i Røstadeie i Snertingdalen, mellom Biri og Dokka. Faren var passert de 70 da Andreas ble født. I 1853 døde faren. Da var gutten 4 år. Han vokste opp i meget fattige kår. Lisen skriver at Andreas måtte «reise ut for å skaffe seg utdanning. Det var ikke noen fremtid på det lille gårdsbruket.» Andreas Larsen ble først gjeter på storgården Lund Nordre, hvor han tok etternavnet Lund. Han ble senere lærling hos urmaker Bjerke på Toten. Andreas dro videre til Kristiania. Her hoppet han av klokkemakerfaget for en periode. I stedet satser han på skolegang i militæret. I 1868 ble han opptatt ved Depotkompaniet og tok eksamen i 1871 med meget gode karakterer. Han fortsatte utdannelsen på befalsskolen, ble korporal og senere sersjant. Han tok deretter en midlertidig

stilling som politikonstabel i Kristiania.

Fra urmakeren på Toten hadde Andreas fått et anbefalingsbrev til urmaker P. A. Lie i Kristiania. I 1872 ble Andreas betrodde overoppsyn med arbeiderne ved klokkeverkstedet til urmaker Lie, deretter regnskapsfører på kontoret. Etter 2 år fikk Andreas et bedre lønnet arbeide på brygga på Grønli, hos skipsmegler og agent Jens Meinich.

Lønna var såpass god at Andreas fant tiden moden til å stifte familie. Han giftet seg med Maren Olava Pedersdatter fra Ullensaker i 1874. Året etter fikk de sønnen Lars. Maren døde kort tid etter fødselen og Andreas ble alene med sin lille sønn. Det skulle ikke vare lenge. Maren hadde en venninne på Ullensaker som het Mina Georgine Torgersdatter Aas, født i 1855. På et av sine besøk i Ullensaker ble Andreas kjent med Mina. I 1877 giftet de seg på hennes hjemsted. I 1878 flyttet paret til Bjergstien 4 C. Dette skulle bli familiens adresse i 50 år. Da Frikirken i hovedstaden ble delt i to «sogn» i 1920, bodde Andreas på den siden av Akerselva som sognet til Vestre.

Andreas og Mina fikk 9 barn, 3 døde ved fødsel eller kort tid etter. Det var ofte møter i Frikirken, «men barna kunne velge om de ville bli med eller foreta seg andre ting. Det var ingen kirketvang i Lund-familien, men barna hadde sine plikter og visste hva faren ventet av dem». Mina døde i 1899, kun 44 år gammel.

Datteren Sara ble født i 1892. Sara forlovet seg i 1912 med sjømannen Johan M. Ug-

land (f. 1881) fra Grimstad, som på den tid oppholdt seg i Sør-Amerika. Da datteren Sara ville gifte seg med Johan var faren lite begeistret for dette. Det kan ha sin årsak i at sjøfolk var noe Andreas hadde rundt seg til daglig og kjente på godt og vondt. Han måtte ha blitt beroliget som tiden gikk. I 1915 fulgte han sin datter til Bergen, hvor Sara tok farvel og reiste med dampskipet «Rio de Janeiro» til Buenos Aires. Paret giftet seg samme år i Punta Arenas, Chile. De fikk fire barn. Evy, Lisen (f. 1919), Johan Jørgen og Andreas K. L. Under oppholdet i Sør-Amerika endret Sara navnet til Sarita.

Da dagens Østre frikirke feiret 30-årsjubileum i 1908 var det stor fest. Lisen skriver: «Stifteren Andreas Lund var hedersgjest [...] De mange talere takket Lund for hans innsats som leder og forkynner». Det er sparsomt med kilder som bekrefter Lunds posisjon ved stiftelsen. Det vi vet er at presten Johan Storm Munch, som ledet flokken fram til menighetsdannelsen i 1878, snudde i siste liten og forble i Statskirken. Herman Hundere ble menighetens forstander 8 dager i måneden samtidig som han betjente andre menigheter. Derfor måtte mye overlates til frivillige i gjennomføring av menighetens samlinger, ikke minst gudstjenesten. Sannsynligvis var Andreas blant disse. I 1880 ble Peder Tallaksen forstander på heltid. Kirkebygget i Lakkegata 47 stod ferdig i 1885. Det vi vet er at Andreas var blant de 56 menn ved dannelsen i 1878. 30 år senere kan vi tenke oss at flere av disse menn enten var døde, flyttet/ utvandret eller utmeldt. Gjennom disse årene hadde Andreas opparbeidet seg en sentral posisjon i menigheten.

Frikirken begynte sitt arbeid på vestkanten flere år før det ble formell menighetsdannelse. Man arrangerte møter rundt om i forskjellige gymnastikklokaler. Den bærende kraften i dette arbeidet var Andreas Lund. Om han sies det: «Han hadde en meget byrdefull stilling som bryggeformann hos et dampskipsekspedisjonsfirma. Han hadde ofte nattevakt, ikke minst natt til søndag, og det hendte ikke så sjelden at han kom hjem fra nattarbeid søndag morgen så sent at det bare ble et par timers søvn. Så var det da å se etter i almanakken hva som var dagens tekst, sluke litt mat og så skynde seg avsted til møtet for å holde sin preken» (festskrift til Vestres 25-årsjubileum). Andreas fungerte som fast, ulønnet predikant på vestkanten. I noen skrifter er han omtalt som forstander. Johan M. Ugland er omtalt i «Norsk biografisk leksikon». Der står det at far til Sara var «frikirkeforstander».

I 1917 giftet Andreas Lund seg for 3. gang, nå med pianistinne Lina Normann, opprinnelig fra Nordland. De var bosatt en kort tid på Reiestad Gård i Lier, men den brant og de flyttet tilbake til Bjergstien. Andreas' sønn Elias døde uventet på nyåret 1920 av spanskesyken. Han var da bosatt i Narvik.

Andreas var ingen bemidlet mann, selv om han tjente bedre som bryggeformann enn en vanlig arbeider. Gjennom sitt arbeide på brygga kom han i kontakt med mange mennesker og var til hjelp. Det samme kan sies om kontaktflater han hadde i menighetsarbeidet. Hans hjem var alltid åpent. Mange syke oppsøkte Andreas Lund.

Da Andreas døde i 1925 var hans kollega i eldsterådet Kristian Giverholt-Hanssen (i det sivile handelsdirektør i Handelsdept.) nærmest i sjokk: «Lund er ikke mere! Er det mulig?». Nekrologen han skrev i Vestres menighetsblad i april 1925 preges av dyp respekt for bryggeformannen. Lund beskrives nesten som en patriark, der hans åndelige ståsted og forkynnelse vies stor plass, mindre hans biografi.

Andreas Lund var «landkrabben» fra Biri som ble bryggeformann i Kristiania. Den dyrebare fritiden ble brukt til å bygge menigheter. Først Østre, så Vestre. Det er vanskelig å måle èn persons innsats i dette, men Andreas Lunds bidrag må utvilsomt ha vært stort.

Hva har menighetsstyret vært opptatt av siden sist?

Tekst: Torunn Nasset, leder i menighetsstyret

Menighetsstyret har hatt to møter siden forrige menighetsblad kom ut. Vi fortsetter med flere av de samme sakene som vi arbeidet med i høst:

MENIGHETSUTVIKLING

Skisse vil bli presentert for menigheten på årsmøte 15. mars. Vi håper på stort engasjement for denne saken.

FORVALTNING AV KIRKEBYGGET

Vi arbeider med en plan for vedlikehold av kirkebygget og vil sette i gang en aksjon for å skaffe penger til reparasjon av vinduene i kirkesalen slik vi vedtok på budsjettmøtet i november

NYE «LEIEBOERE»

Vi har startet forberedelsene til å ta i mote nye «leieboere» fra 1 juni. Da flytter Frikirkens hovedkontor inn hos oss. Hilde Charlotte Mørland og Jostein Holen er i full gang med å forberede innflyttingen.

ÅRSMØTET 15. MARS

Forberedelsene til årsmøtet er også i full gang. Hovedsaker blir som vanlig valg og gjennomgang av menighetens årsmelding og regnskap. De posisjoner i styret som er på valg i år er økonomiansvarlig, FRIBU-leder og leder i styret. Og fortsatt er rollen som informasjonsansvarlig ubesatt. I tillegg vil skisse til menighetsutvikling bli presentert.

ÅPEN KIRKE

Hver onsdag ettermiddag er kirken åpen for forbipasserende som ønsker en liten «pause», tenne lys, be eller bare se seg om i kirkerommet. Det er ikke så mange som kommer innom, men de som kommer gir uttrykk for at de setter pris på muligheten. Dette er en fin måte å vise nærmiljøet at det ligger en kirke på hjørnet av Pilestredet og Josefinesgate.

Siste onsdagen i måneden er det også kveldsmesse. Dette er en kort messe med enkel liturgi som inkluderer lesing av neste søndags tekst og nattverd. Etter messen er det «Åpen bibelgruppe» for dem som ønsker å snakke sammen om teksten rundt et enkelt måltid.

Å ha kirken åpen krever at noen «holder vakt» – både for å passe på og for å være tilgjengelig for dem som kommer innom. Jeg har vært vakt i kirken i noen år og ser på denne oppgaven som et privilegium. Disse tre timene en onsdagskveld får jeg selv anledning til ro og ettertanke på en måte jeg ikke får til ellers i hverdagen.

Ønsker du deg en oppgave i kirken som gir deg tilbake mer enn den krever vil jeg anbefale vakt i Åpen kirke. Kontaktperson: Ellen Dalen Heier eller Jostein Holen.

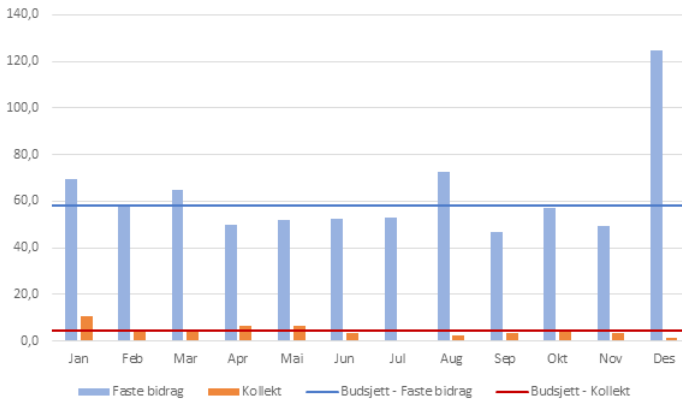
Økonomi

Tekst: Sølve Fredheim, økonomiansvarlig i menighetsstyret

God innspur på slutten av året

Året 2017 er tilbakelagt, og det er veldig hyggelig å se at med et skikkelig skippertak i desember endte vi opp 53.000 kroner i pluss med hensyn til det samlede budsjettet for kollekt, gaver og faste bidrag! I løpet av året fikk vi inn over 803.000 kroner, hvorav cirka 751.000 kroner i faste bidrag. En stor takk til alle som har bidratt! For 2018 prøver vi å strekke oss litt og har derfor et høyere budsjett på givertjenesten.

Gaver/faste bidrag 2017

Gaveinntektene, sammen med det faktum at vi ikke fikk ansatt pastor i 2017 og at vi har hatt gode inntekter på å leie ut kirkebygget, gjorde at vi kom langt bedre ut økonomisk enn det underskuddet som vi hadde budsjettet med. Likviditeten vår er god, mye på grunn av testamentariske gaver fra tidligere, men vi går likevel stadig med underskudd når det gjelder selve menighetsdriften.

Vedlikehold av kirkebygget har sluppet unna de altfor store utgiftene i 2017 etter at vi hadde en stor omlegging til bergvarme sommeren 2016, men i år trenger vi å ta en runde på vedlikehold av vinduene i kirkesalen. Det offentlige tilskuddet har også vært bedre enn budsjettet i fjor. Dette er det vanskelig å forutsi da det ligger utenfor vår kontroll.

Årets innsamlingsaksjon

I årets budsjett har vi lagt inn et prosjekt for vedlikehold av vinduer som vi er spent på om vi klarer å oppfylle. I den bakre delen av kirkesalen er det flere vinduer som har behov for å bli restaurert. For 2018 har vi satt som mål å begynne med noen av disse vinduene. Til å finansiere dette vil vi lage en egen innsamlingsaksjon nå i vår og vi håper da å få inn 60.000,-. Akkurat hvordan vi kommer til å iverksette denne ekstra aksjonen vil vi komme tilbake til når vi har fått avklart noen praktiske spørsmål først, men vi håper at ved å gjøre litt ut av dette, kan vi anspore våre faste og mer sporadiske kirkegjengere til å lette lommeboken for de nødvendige midlene.

«La alt tjene til å bygge opp»

Tekst: Elisabeth Sæverås

Å gå på gudstjeneste er ikke alltid så lett. Om du tenker «jo, det er det», ber jeg deg pent om å bla videre, for dette er dermed ikke til deg. Jeg har tenkt mye på hvorfor det kan være vanskelig å gå i kirka og hvorfor det koster så mye for oss å legge ned tid og krefter i gudstjenesten og i andre tjenester og ansvar.

Er det fordi vi må hilse på folk, gi av oss selv og både stille og svare på spørsmålet: «Hvordan går det?», atter en gang? Muligens. Er det fordi vi heller skulle vært på tur i marka, nå når det endelig var så fint vær? Eller er det eneste dagen det faktisk er tid til kvalitetstid med familien? Kanskje kjenner vi at vi «trenger en skikkelig pause», en solid sofadag der vi virkelig holder hviledagen hellig? Det finnes utallige grunner til å droppe kirken, og det er utrolig lett å komme på ting man heller gjerne skulle gjort (spør du meg). Men, å leve etter denne tankegangen og dette prioriteringsmønsteret blir både tomt og kjedelig til slutt, det er i hvert fall min erfaring. Og ikke minst, hva skjer med gudstjenesten, hva skjer med fellesskapet i menigheten når det hele havner på nr. 4-5 på listen i livet ditt?

I tre år var jeg med på å starte en ny Kraftverket-menighet på østkanten av Oslo, et menighetsplantingsprosjekt vi kalte «Kraftverket Øst». Det er mange grunner til at vi i sommer bestemte oss for å stoppe, på tross av at vi da hadde cirka 40-50 mennesker på gudstjenestene våre. Vi var for få som holdt i det og vi hadde nok litt store ambisjoner for arrangementene og gudstjenestene våre i forhold til hvor man-

ge vi faktisk var til å gjennomføre det. Men av alle de ulike grunnene er den største lærdommen min fra dette prosjektet; at når man skal drive en kirke eller når man prøver å få folk til å komme på gudstjenester og å delta, så handler dette mest av alt om fellesskapet og miljøet man inviterer til. Uansett hvor få man er og uansett hvor imponerende selve opplegget er, så er det dette som blir det viktigste. Er det et inkluderende, sunt, ærlig, godt og åpent miljø som får en til å tenke: «Dette har jeg lyst til å være en del av, disse menneskene har jeg lyst til å bli kjent med og dette trenger jeg i livet mitt»? Hvis opplevelsen man sitter igjen med kun er «dette var en fin gudstjeneste», og ikke kjenner en «misunnelse» på det de som går i denne menigheten har – ja, da vil det mest sannsynlig bli tungt å fortsette og å prioritere kirken de neste søndagene som kommer. Du kommer i hvert fall ikke til å bidra utover det å møte opp.

I 1 kor. 14, 26 sier Paulus «La alt tjene til å bygge opp» når han snakker om gudstjenesten og hva den bør være. Det er utrolig viktig at vi har et solid, sant og oppløftende budskap i gudstjenestene vi holder, slik at de som kommer får oppbyggelse, tro og liv. Dette er vi forhåpentligvis enige i. Det jeg ønsker å si med denne lille andakten er at også fellesskapet, selve menigheten og relasjonene som utgjør den – alt dette må også tjene til å bygge opp. Hvordan vi tenker om hverandre, måten vi stiller opp på med våre evner, vår tid, våre meninger og vårt eierskap - alt burde tjene til å bygge opp.

Vi kan lage så mange flotte arrangementer og gudstjenester vi bare vil – men om det kun er dette vi inviterer til er det dødfødt. Det er jeg helt overbevist om. Vi må invitere mennesker til et sted og en kultur som representerer et spleiselag der vi sammen velger å møte opp, gi og prioritere hverandre, uansett hvor fint vær det er ute. Det er det som bygger opp. Ingen ønsker å ta del i noe som er halvveis eller til

et miljø der man aldri vet hvem som kommer til å være der eller om man faktisk blir den eneste som valgte å bruke søndagen sin på å gå i kirken. Å ha gudstjenester som betyr noe for den enkelte handler om å ha gudstjenester som består av et fellesskap det er godt å være i, et sted man lengter etter. Det er i hvert fall sånn jeg tenker. Hva tenker du?

«Strømninger» i nettutgaven til Vårt land.

Tekst: Jostein Holen, Administrativ leder

Leser du avisen Vårt Land på nettet? Da har du kanskje allerede oppdaget at arrangementene til Vestre ofte dukker opp. Vårt Land har startet en ny annonseringsmulighet som de kaller «Strømninger». Her skal menigheter kunne legge ut annonser for sine arrangementer. Når du åpner nettsidene til Vårt Land vil et par av disse annonsene vises som en del av

nettsiden. Ennå er det ikke så mange menigheter som abonnerer på tjenesten, dermed er det stor sannsynlighet for at våre annonser blir vist.

Vi tenker å legge ut info om gudstjenester, Åpen Kirke, formiddagstreff og annet, så blir det spennende å se om dette gir oss nye delta-

Fra Frikirkens hovedkontor

Tekst: Ane L. Tveit, ansvarlig forstander

Tilsynsbesøk i april 2018

I april er det igjen tilsynsbesøk i Vestre. Forrige besøk var i november 2012. Hensikten med tilsynsbesøket er todelt. Tilsynsmannen skal se til at menigheten følger de ordninger Frikirkens menigheter er forpliktet på. Og han skal bli kjent med menighetens arbeid med tanke på å kunne gi oppmuntring og råd.

Det er Gunnar Johnsen, fra Østre presbyterium, som er tilsynsmann. Han vil blant annet ha møter med eldsterådet, menighetsstyret og ansatte. Søndag 8. april deltar tilsynsmannen på gudstjenesten for å si for å si litt om hva et tilsyn er, og han deltar på kirkekaffen for å møte menigheten.

Det er mulig for alle i menigheten å be om samtale med tilsynsmannen under besøket.

Program for Oslo Vestre Frikirke våren 2018

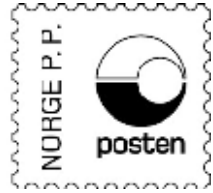
Søndag 11. mar.	11.00	Gudstjeneste
Torsdag 15. mar.	19.00	Menighetsmøte/Årsmøte
Lørdag 17. mar.		Påskeverksted for barn/unge
Søndag 18. mar.	11.00	Gudstjeneste, (Familiegudstj.), bokpakker, påskeverksted
Onsdag 21. mar.	12.00	Ytremisjonen
Søndag 25. mar.	11.00	Gudstjeneste(Palmesøndag)
Torsdag 29. mar.	18.00	Nattverdsgudstjeneste, Skjærtorsdag, felles med østre
Fredag 30. mar.	21.00	I Østre Frikirke: Langfredags-gudstjeneste
Søndag 1. apr.	11.00	Gudstjeneste (Påske)
Søndag 8. apr.	11.00	Gudstjeneste
Søndag 15. apr.	11.00	Gudstjeneste (Ung-musikk gudstj.), med søndagsskole
Onsdag 18. apr.	12.00	Ytremisjonen
Onsdag 18. apr.	18.00	Menighetsstyremøte
Lørdag 21. apr.	14.00	Tårnagent-helg
Søndag 22. apr.	11.00	Gudstjeneste
Onsdag 25. apr.	19.00	Kveldsmesse/ Åpen-Bibelgruppe
Søndag 29. apr.	11.00	Gudstjeneste
Søndag 6. mai	11.00	Gudstjeneste m barnedåp
Mandag 7. mai	12.00	Seniortreff
Søndag 13. mai	11.00	Gudstjeneste
Søndag 20. mai	11.00	Gudstjeneste
Søndag 27. mai	11.00	Gudstjeneste
Onsdag 30. mai	16.30	Menighetsstyremøte
Onsdag 30. mai	19.00	Kveldsmesse/ Åpen-Bibelgruppe
Søndag 3. jun.	11.00	Gudstjeneste
Mandag 4. jun.	12.00	Seniortreff
Søndag 10. jun.	11.00	Gudstjeneste
Søndag 17. jun.	11.00	Gudstjeneste
Søndag 24. jun.	11.00	Gudstjeneste

I Oslo Vestre Frikirke er det gudstjeneste hver søndag kl 11.00, og bønn kl 10.30. Det er alltid kirkekaffe med hjemmebakke kaker. Kveldsmesser arrangeres hver siste onsdag i måneden kl 19.00. Ytremisjonen har møte en gang i måneden og seniortreff arrangeres hver første mandag i måneden kl 12.00.

B-blad, Porto betalt

Ettersendes ikke, men returneres med informasjon om ny adresse til:

Oslo Vestre Frikirke, Pilestredet 69,
0350 Oslo

***Det er ikke noe galt i at mennesker
eier rikdommer, men det blir galt når
rikdommene eier menneskene.***

Billy Graham 1918-2018